

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13834

гр. София, 22.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
закрито заседание на 22.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разгледа дело номер **11761** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК.

Образувано е по молба на Р. М. Х. чрез адв. П. Р.-С. с искане за изменение на решение № 6636 от 25.02.2025 г., постановено по адм.д. № 11761/2024г. по описа на Административен съд София – град, в частта за разноските.

Прави се искане присъдените на оспорващия разноси да бъдат увеличени до уговорената и заплатена в брой сума от 1 500 лв., съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие от 20.11.2024г. и фактура № 000...99/20.11.2024г., като се прави позоваване и на предвидения по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.) минимален размер на адвокатско възнаграждение от 1 000лв. Според жалбоподателя не могат да се вземат предвид критерии като брой съдебни заседания, нито извършените процесуални действия, като не винаги е нужно адвокатът да развива дълги становища и неоснователно да бави процеса.

Препис от молбата е изпратен на ответника по делото, като му е предоставена възможност за отговор в 7-дневен срок, в който не изразява становище.

Молбата е допустима съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, но по същество е неоснователна по следните съображения:

С постановеното по настоящото дело решение 6636 от 25.02.2025г., предвид изхода на спора, съдът е приел за основателна претенцията на оспорващия за присъждане на разноси, като е присъдил такива общо в размер на 510 лв., от които 10 лв. за заплатена държавна такса и 500 лв. за адвокатско възнаграждение, съобразно установения минимум по чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004г. В тази връзка съдът е приел за основателно направеното от страна на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като е посочил, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, по него е проведено едно съдебно заседание, в което не са събирани доказателства извън тези, приложени към административната преписка, поради което е приел, че своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до установения минимум от 500 лева

съобразно приложимата в случая разпоредба на чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г.

Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в молбата по чл. 248 ГПК не обосновава различен извод относно размера на дължимите разноски от страна на ответника за адвокатско възнаграждение. Неоснователно жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. В случая делото е по Кодекса за социално осигуряване, като предвиденият за тези дела минимален размер е 500лв., съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от цитираната наредба и последната изключва приложението на чл. 8, ал. 3 от същата, на която жалбоподателят се позовава.

На следващо място, съдът не споделя и изложените в молбата доводи, че като критерий за определяне на претендираното възнаграждение не може да служи оказаната правна защита и извършените процесуални действия, съответно фактическата и правна сложност на делото. Съдът е редуцирал претендирания адвокатски хонорар, преценявайки обема на осъщественото процесуално представителство (проведено едно открито съдебно заседание, липса на направени доказателствени искания и липсата на фактическа и правна сложност на делото). В правомощията на съда е да ползва цените (на висшия орган на съсловната организация) определени в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.) като критерий и коректив на уговореното и платено или дължимото без да е платено (при осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство) възнаграждение, представляващо част от отговорността за разноски, при отчитане на действителната фактическа и правна сложност на делото (арг. от чл. 78, ал. 5 ГПК), обема и качеството на осъществената процесуална защита. Посочената разпоредба е действаща и към момента. Последната е в корелация с конкретно предприеманите от страната, в тежест на която е установяването на факти и обстоятелства, от които черпи благоприятни правни последици, процесуални действия. В настоящия случай делото е разгледано в едно открито съдебно заседание без доказателствени искания и при липса на фактическа и правна сложност на същото

Липсата на фактическа или правна усложненост на спора, ценена наред с обема и качеството на оказаната от адвоката защита обуславят извод, че претендираното адвокатско се явява прекомерно, поради което същото е редуцирано до установения по наредбата минимум за този вид дела.

Предвид изложеното молбата за изменение на решението, постановено по настоящото дело, в частта му за разноските се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд София град, 17-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Р. М. Х. чрез адв. П. Р.-С. за изменение в частта за разноските на решение № 6636 от 25.02.2025 г., постановено по адм.д. № 11761/2024г. по описа на АССГ, с което съдът осъжда ТП на НОИ - [населено място] да заплати на Р. М. Х., сумата от 510 /петстотин и десет/ лева

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ:

